

به نام خدا

فارسی دوم

آموزگار: اکرم خاکسار

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه
کسی کاشته است؟
کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست
ماست.

■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی
آن را پخته است؟
نانوا؛ همان نانوای سرخیزی که دوست
ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!

چه کسی آن‌ها را تمیز و پاکیزه کرده

است؟

زُفنگر؛ همان زفنگر زحمت‌کش و مهربانی

که دوست ماست.

■ چه خانه‌های راحت و زیبایی! این خانه‌ها را چه کسی

ساخته است؟

■ چه باغ‌های سرسبز و چه گل‌های خوش‌رنگی! این درخت‌ها و گل‌ها را در این باغ‌ها، چه کسی کاشته است؟
باغبان؛ همان باغبان پرتلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان‌های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم و ترتیب را در خیابان‌ها، چه کسی ایجاد کرده است؟
مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان
دوست داشتنی و سخت کوشی!
این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟
معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.
■ این دوستان خوب و چیزهای قشنگ را چه کسی آفریده